

lem nævnede, var en Bevilling, der findes paa Finansloven, 1,000 Kr. til Dækning af Udgifterne ved en Retssag. Det ærede Medlem kan have fuldkommen Ret i, at dette er et ejendommeligt og ganske ekstraordinært Tilfælde. Forholdet er det, at der var meddelt en Fisker Klug, som i Virkeligheden ikke optraadte paa egne Vegne, men paa en Fiskerforenings Vegne i en Rettergang angaaende Berettigelsen til at fiske paa et bestemt Sted i Øresund, Bevilling til fri Proces. Efter at denne Bevilling var meddelt, foranledigede den Overretssagfører, som Fiskerne havde henvendt sig til, at den allerede beskikkede Sagførers Beskikkelse blev kasseret, saaledes at der, uagtet der var givet fri Proces, ikke var nogen beskikket Sagfører. Den vedkommende Overretssagfører hører ikke selv til dem, der modtage Beskikkelse i befalede og beneficerede Sager. Efter at Sagen var endt, sendte han Fiskerne en Regning paa 1,000 Kr., der efter det Arbejde, der var udført ved Sagen, neppe paa nogen Maade kan siges at være for stor, idet det var en meget vidtløftig og omfattende Sag. Imidlertid bleve Fiskerne meget overraskede over dette, idet de vare gaaede ud fra, at naar de havde fri Proces, havde de ogsaa fri Sagfører, og at det offentlige vilde betale deres Sagfører. Nu er det ganske klart og givet, at der paa en af Siderne, enten hos Sagføreren eller hos Fiskerne, har været en Misforstaaelse. Justitsministeriet har gjort sit yderste for at trænge til Bunds i, paa hvilken Side Misforstaaelsen skulde ligge, og der har været udvekslet en Række overmaade lange Indlæg mellem begge Parter, og disse ere gennemgaaede i Justitsministeriet, men det har ikke været muligt deraf at udfinde, hvorledes det egentlig er gaaet til, hvem af dem der har haft Ret. Da disse Fiskere, der maa antages alle sammen at være Smaakaarsfolk, utvivlsomt, selv om de maatte have været au fait med, at vedkommende Sagfører paatog sig at udføre Sagen, dog alligevel ikke have forstaaet, at dette betød, at de saa selv maatte betale Sagføreren Salær, i Stedet for at de gennem den dem meddelte Bevilling til fri Proces havde fri Sagfører, saa har jeg ment, at det vilde være det rette under disse ganske ekstraordinære Omstændigheder at komme disse Fiskere til Hjælp ved at søge Sagen løst saaledes, at det offentlige godtgør dem den Udgift, som de, enten rent tilfældigt eller af Mangel paa Forstaaelse af de virkelige Forhold, ere komne i, saa

at de faktisk derigennem blive stillede paa samme Maade, som de vilde have været stillede, hvis de havde benyttet deres Bevilling til fri Proces fuldt ud og havde benyttet den Sagfører, som var bleven dem beskikket. Jeg haaber, at disse tre Punkter under den fortsatte Forhandling ikke vilde volde nogen Vanskelighed.

Det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds (Brandes) fremsatte en Række Bemærkninger til mig, og ligesom det under Finanslovens første Behandling, og delvis ogsaa under dens tredie, i Folketinget syntes, som om man fra enkelte Sider ønskede at forandre Folketinget til en Slags Børs for al Slags Sladder og Rygter, syntes det ogsaa, at det ærede Medlem for 1ste Kreds havde i Sinde at gøre det samme her i dette høje Ting. Jeg skal ikke inklade mig paa at imødegaa det ærede Medlem i Enkeltheder, thi alt det, som det ærede Medlem er fremkommen med, har jeg allerede haft Lejlighed til andetsteds at imødegaa. Jeg antager, at hvis jeg skulde paatage mig at træve op hele den Vrimmel af Urigtigheder og fordrejende Argumenter, som det ærede Medlem anførte, vilde jeg kunne staa her og tale hele Natten, forhaabentlig under stor Interesse fra dette høje Tings Side, men dog synes det mig, at det vilde være at drive Finanslovbehandlingen her i dette høje Ting noget vel vidt og strække den noget vel langt. Jeg har paa hørt det ærede Medlems Udtalelser med den fuldkomne Ligegyldighed, ikke fordi Udtalelserne ikke vare nærgaaende og ondsindede nok — thi i den Henseende lade de intet tilbage at ønske —, men fordi jeg, lige siden jeg den 20. April 1892 blev Rigsdagsmand, har med ganske korte Afbrydelser fra den Side, som det ærede Medlem hører til, uafsladelig været Genstand for Angreb og Nedrakning, saaledes at jeg efterhaanden har vænnet mig til ikke at tillægge disse Angreb større Værd, end de i sig selv have, nemlig ingen.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) omtalte ogsaa de Angreb, der ere rettede mod mig ved Finanslovens Behandling nede i Folketinget. Det ærede Medlem havde jo saa fuldkommen Ret, naar han betegnede største Delen af disse Angreb som ganske løse, og det ærede Medlem vilde have haft endnu mere Ret, hvis han havde betegnet dem alle som fuldkommen løse. Det ærede Medlem føjede til, at en stor Del af disse Angreb burde slet ikke være imødegaaede. Ja, det er jo muligt, det kan der være forskellige Mening om, og jeg skal gerne indrømme,